

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 57Ek/2076/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122374788
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nikola Trenčanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122374788.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO 53 255 739 proti povinnej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX A., právne zastúpená JUDr. Alexander Milko - advokát, Cyrila a Metoda 4, 048 01 Rožňava, IČO: 35 574 861, o vymoženie 7.604,16 eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Máriou Nogovou, Exekútorský úrad Košice, Hroncova 1, 040 01 Košice, IČO: 41 705 904, pod sp. zn. 412EX 627/22 o v poradí druhom návrhu povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 20.07.2023, takto

rozhodol:

Súd v poradí druhý návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a .

odôvodnenie:

- Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od povinnej vymoženiu 7.604,16 Eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre Arbitráž sp. zn. SRSAsPA 02861/20 zo dňa 10.03.2021, ktorý sa stal právoplatným 03.08.2021 a vykonateľným dňa 07.08.2021.
- Poverením zo dňa 16.06.2022 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Máriou Nogovou, Exekútorský úrad Košice, Hroncova 1, 040 01 Košice, ktorý exekúciu vedie pod č. k. 412EX 627/22.
- Súdny exekútor dňa 04.10.2022 doručil súdu spolu s prílohami návrh povinnej na zastavenie exekúcie, o ktorom rozhodol súd Uznesením sp. zn. 57Ek/2076/2022 zo dňa 01.02.2023 tak, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. Uznesenie o zmietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.02.2023. Voči tomuto uzneseniu podala povinná sťažnosť dňa 27.03.2023, ktorú súd Uznesením sp. zn. 57Ek/2076/2022 zo dňa 26.04.2023 zamietol ako oneskorene podanú. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2023.
- Následne dňa 15.08.2023 bolo tunajšiemu súdu postúpené súdnym exekútorom podanie povinného označené ako „Návrh na zastavenie exekúcie“ datované dňom 20.07.2023, v závere ktorého povinná opätovne požiadala o zastavenie exekúcie, teda jedná sa o v poradí druhý návrh povinnej na zastavenie exekúcie, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený po zákonom stanovenej lehote. Po oboznámení sa s jeho obsahom súd zistil, že povinná sa domáha zastavenia exekúcie z totožných dôvodov, ktoré už uviedla vo svojom predchádzajúcom návrhu na zastavenie exekúcie. Poverený súdny exekútor doručil súdu vyjadrenie oprávneného k druhému návrhu povinnej na zastavenie exekúcie a ďalšie prílohy.
- Povinná v poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie uviedla, že nebola v žiadnom právnom vzťahu s oprávneným EOS KSI Slovensko s. r. o. ani s prípadným jej právnym predchodcom, nemala v minulosti uzavretú žiadnu spotrebiteľskú zmluvu, je rozvedená. Povinná nemala žiadny záväzok a nemala teda žiadny dôvod podpisovať listiny ako uznanie dlhu, resp. dať súhlas na uzavretie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Povinná namieta platnosť uznania dlhu, ktorý mal byť podkladom pre rozhodnutie v rozhodcovskom konaní. Povinná zdôrazňuje, že nemala uzavretú

žiadnu spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej by mal vzniknúť spor. Pohľadávka, ktorá je predmetom exekúcie, a o ktorej rozhodol Stály rozhodcovský súd a je titulom pre exekúciu, vznikla tak, že bývalý manžel povinnej D. B., nar. XX.XX.XXXX, teda v čase keď manželstvo povinnej s D. B. už bolo rozvedené, bol ručiteľom dlžníkovi: E. F., nar. XX.XX.XXXX v zmysle Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č.2374901304 a stavebnom úvere č. 2374901603 zo dňa 11.05.2010 uzavretej s Prvou stavebnou sporiteľňou, v súlade s ktorou Prvá stavebná sporiteľňa poskytla E. F. medziúver vo výške 10.600 eur. Rozsudkom Okresného súdu v Rožňave, sp.zn. 10C/291/2015-49 zo dňa 18.04.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.05.2016 a vykonateľnosť dňa 01.07.2016, súd zaviazal žalovaných 1/, 2/, t. j. E. F. a bývalého manžela povinnej D. B., nar. XX.XX.XXXX, zaplatiť A. G. G. istinu vo výške 13.561,04 eur s ročným úrokom z omeškania v zmysle petitu tohto rozsudku. V dôsledku neplnenia si povinností uložených rozsudkom Prvá stavebná sporiteľňa podala návrh na začatie exekúcie. Poverením č.5808005120 zo dňa 11.04.2017 poveril OS Rožňava súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie sumy 13.131,04 eur na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku OS Rožňava, č. k. 10C/291/2015-49 zo dňa 18.04.2016. V priebehu exekúcie súdny exekútor dňa 15.08.2018 predložil súdu oznámenie Prvej stavebnej sporiteľne ako oprávnenej o postúpení pohľadávky a návrh oprávnenej na vstup účastníka do konania zo dňa 24.07.2018, v zmysle ktorého oprávnená, t.j. Prvá stavebná sporiteľňa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č.55/2018 zo dňa 27.06.2018 postúpila svoju pohľadávku voči povinným v 1/, 2/ rade spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupníkov. V podaní spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 05.09.2018 táto vyjadrila súhlas so vstupom do konania namiesto pôvodného oprávneného. Na základe vyššie uvedených skutočností OS Rožňava uznesením zo dňa 07.09.2018, sp.zn. 12Er/191/2017 -52, IČS: XXXXXXXXXXXX pripustil zmenu účastníka konania na strane oprávneného, ktorým sa týmto stal EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803 zo sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, t.j. oprávnený v teraz posudzovanej veci, za tú istú pohľadávku (resp. jej časť, ktorá nebola doposiaľ vymožená) vo výške 7.604,16 eur s príslušenstvom. Uvedený rozsudok OS Rožňava, sp.zn. 10C/291/2015 zo dňa 18.04.2016 a exekučné konanie vedené pod sp.zn. 12Er/191/2017 sa týkajú tej istej pohľadávky, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté v konaní pred všeobecným súdom. Povinná v teraz posudzovanej veci poukazuje na tú skutočnosť, že ona neuzavrela žiadnu zmluvu, na základe ktorej by bola dlžníčkou Prvej stavebnej sporiteľne, resp. jej právneho nástupcu, t.j. oprávneného a oprávnenému voči nej nevznikla žiadna pohľadávka. Oprávnený povinnú uviedol do omylu a využil jej neznalosť, pričom povinná bola úmyselne a účelovo zavádzaná pri podpise listín, keď ju navštívili dve osoby s tým, že nevedia nájsť jej bývalého manžela a požadovali túto skutočnosť potvrdiť písomne. Povinná v úmysle potvrdiť skutočný stav veci, že nemá vedomosti, kde sa jej bývalý manžel zdržuje podpísala listinu. Povinná nemala žiadne vedomosti o záväzkoch jej bývalého manžela. Až teraz po doručení návrhu na vykonanie exekúcie sa dozvedela, že mala podpísať listiny a to uznanie dlhu a súhlas s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy, ktoré listiny v skutočnosti namietala, pretože ich nepodpisovala a nevyjadrujú jej určitú a vážnu vôľu. Hrubým spôsobom bola uvedená do omylu a bola využitá jej neznalosť, čo je v rozpore prinajmenšom s dobrými mravmi. Podľa povinnej aj v exekučnom konaní sa musí uplatňovať základný princíp procesného práva ne bis in idem, v zmysle ktorého nie je možné rozhodovať o tej istej veci dvakrát. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označil za exekučný titul rozhodnutie rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či sa v jeho prípade nejedná o nulitný akt. Túto nulitu skúma aj vtedy, ak ide o akt rozhodcovského súdu, ktorým síce nerozhoduje vo veci samej, ale ide o iný procedurálny akt, ktorý je v priamej väzbe na meritórne rozhodnutie (je s ním nerozlučne spätý). Rozhodcovský súd je napriek výsledku svojej činnosti v podobe rozhodcovského rozsudku súkromnoprávny orgán a rozhodcovské konanie je súkromnoprávnym konaním. Rozhodcovský súd nemožno stotožňovať so všeobecným súdom, keďže môže byť ustanovený len vôľou strán. Jeho právomoc nie je delegovanou zvrchovanou mocou štátu, ale je založená vôľou strán. Predpokladom materiálnej a formálnej vykonateľnosti akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré má byť exekučným titulom, je, že takéto rozhodnutie vznikne pred orgánom, ktorý koná a rozhoduje v súlade so zákonom, svojou právomocou a podľa vopred stanovených pravidiel. Inými slovami povedané exekučný súd má povinnosť zisťovať rozpor exekučného titulu, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie. Exekučný súd totiž nemôže akceptovať rozhodnutie iného orgánu, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc, teda „rozhodnutie“ nevykonateľné, majúce účinky paaktu. Je absurdné, že o pohľadávke, ktorá je predmetom teraz posudzovanej exekúcie bolo rozhodnuté všeobecným súdom teda orgánom súdnej moci a na základe tohto rozhodnutia je vedená exekúcia za tú istú pohľadávku v konaní OS Rožňava, sp. zn. 12Er/191/2017 a na základe nezákonného konania oprávneného a konania, ktoré sa účelovo prieči dobrým mravom a následných úkonov, ktorými bola povinná uvedená do omylu a zamlčaním podstatných skutočností zo strany oprávneného vo vzťahu k jej bývalému manželovi

ako povinnému v inej exekúcii na tú istú pohľadávku, podal oprávnený účelový návrh na vydanie rozhodcovského rozsudku, v zmysle ktorého si teraz uplatňuje vymoženie pohľadávky voči povinnej, hoci táto nikdy nebola v zmluvnom ani inom vzťahu s právnym predchodcom oprávneného a ani s ním. V exekučnom konaní sa exekučný súd, ako orgán súdnej moci podieľa na výkone súdnej ochrany práv účastníkov exekučného konania, garantovaných čl. 46 Ústavy SR. Exekučný súd skúma aj to, či rozhodnutie alebo iný titul vydal orgán na to príslušný (orgán, ktorý má na to zákonnú právomoc). Z uvedeného vyplýva, že súd skúma aj rozhodcovskú zmluvu v rozsahu, či rozhodcovský súd je orgánom oprávneným na vydanie rozhodnutia. Ak rozhodnutie, titul vydal orgán, ktorý na to nemá zákonom zverenú právomoc, ide o ničotné rozhodnutie, ako keby nebolo ani vydané a nemá žiadnu právnu záväznosť. Je logické, že takýto titul nemôže disponovať materiálnou vykonateľnosťou. Takýto titul je nevykonateľný, teda nie je spôsobilý byť exekučným titulom. V zmysle záverov Ústavného súdu SR, IV. ÚS 484/2018, exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný skúmať, či bola daná právomoc rozhodcovského súdu. Exekučný súd je povinný a mal nepochybne zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. zastaviť exekúciu, ak vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný. Povinná s prihliadnutím na vyššie uvedené poukazuje na to, že výkon rozhodcovského rozsudku, ktorý je titulom v posudzovanej exekúcii, je v rozpore s verejným poriadkom SR. Rozhodcovský rozsudok ukladajúci povinnosť niečo plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy má súd v exekučnom konaní oprávnenie preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej doložky, ktorá by vyplývala zo zmluvného dojednania účastníkov konania, v zmysle ktorej všetky ich spory budú riešené pred stálym rozhodcovským súdom. Povinná je presvedčená, že rozhodcovský rozsudok nebol vydaný na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Rozhodcovskú doložku (zmluvu) považuje povinná za absolútne neplatnú a absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona ex lege, v dôsledku čoho nebola založená právomoc rozhodcovského súdu a preto ním vydaný rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým titulom pre posudzovanú exekúciu. Pokiaľ exekučný súd zistí, že rozhodcovský rozsudok je vykonateľný v zmysle vyššie uvedeného, potom povinná namietá prekážku res iudicata. Prekážka rozhodnutej veci nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec, ktorá už bola prejednávaná. V posudzovanom prípade oprávnený pri vymáhaní svojho nároku uplatnil na rozhodcovskom súde tú istú vec, ten istý nárok a stav a aj voči tej istej osobe, pretože za tú istú osobu sa považoval manželku povinného v konaní pred OS v Rožňave. Prekážka rozsúdenej veci patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Na základe vyššie uvedeného povinná navrhuje exekúciu zastaviť v zmysle ustanovenia § 61k ods.1 písm. d) Exekučného poriadku.

6. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie uviedol, že Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.08.2021 a vykonateľnosť dňa 07.08.2021. Vzhľadom na to, že zo strany žalovaného (povinného) nedošlo k úhrade dlžnej sumy, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Z vyššie uvedeného vyplýva, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má tie isté vlastnosti ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu SR, z čoho vyplýva, že je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, je právne záväzný a po uplynutí lehoty na plnenie je vykonateľný, teda je spôsobilý byť podkladom pre výkon exekúcie. Oprávnený uvádza, že v zmysle § 3 ZSRK je rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, čím je tak obsahovo ako aj formálne oddelená od Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Povinný rozhodcovskú zmluvu podpísal sám a dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie verejných služieb. Listina s názvom Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy. To znamená, že spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Povinný mal možnosť si rozhodcovskú zmluvu v pokoji prečítať, porozumieť jej obsahu a v prípade, ak mal záujem uzatvoriť zmluvu s takýmto obsahom, vysloviť s ňou súhlas svojím podpisom a odovzdať oprávnenému, čo aj urobil. Povinný mal však zároveň možnosť ju aj odmietnuť, nepodpísať a neodovzdať ju podpísanú veriteľovi, ak s jej obsahom nesúhlasil. Ak si povinný nebol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednatie rozhodcovskej zmluvy nesie, mal možnosť (ako už oprávnený uviedol) sa s posúdením predmetnej zmluvy obrátiť na advokáta, resp. požiadať o pomoc Centrum právnej pomoci, alebo sa obrátiť na občianske združenia na ochranu spotrebiteľa. Oprávnený preto dáva do pozornosti súdu podpísanú rozhodcovskú zmluvu vyhotovenú na samostatnej listine, čím podľa názoru oprávneného bez pochybností vyjadril vôľu uzavrieť Rozhodcovskú zmluvu. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že oprávnený splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, preto nie je dôvod na to, aby exekučný súd považoval uzatvorenie

rozhodcovskej zmluvy v zmysle zákona za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na samostatnom dokumente a vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie MS SR podľa ustanovení ZSRK. Oprávnený ďalej zastáva názor, že Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach má všetky obligatórne náležitosti. Dohoda obsahuje jasnú informáciu o pôvodnom veriteľovi a čísle zmluvy na základe ktorej vznikla pohľadávka. Oprávnený zároveň uvádza, že povinným predložený Rozsudok Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 10C/291/2015 zo dňa 18.04.2016 sa vzťahuje na inú pohľadávku vzniknutú z inej zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. a dlžníkmi (mediúver č. 2374901 3 04 a stavebný úver č. 2374901 6 03). Oprávnený zastáva názor, že povinný neuviedol žiadnu skutočnosť a nepredložil žiaden dôkaz spochybňujúci vymáhaný nárok. Vzhľadom na vyššie uvedené oprávnený nesúhlasí so zastavením exekúcie.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku v poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

13. Podľa § 201 odsek 1 písm. a) Exekučného poriadku, v exekučnom konaní nemožno odpustiť zmeškanie lehôt.

14. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.11.2019, sp. zn. IV. ÚS 104/2019).

15. Súd poukazuje na skutočnosť, že povinný môže podať v priebehu exekučného konania viacero návrhov na zastavenie exekúcie. Právne skutočnosti (dôvody na zastavenie exekúcie) musí však povinný uplatniť včas. Pravidlá včasného uplatnenia skutočností sú nasledovné. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (§ 61b) musí povinný uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže

povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne. Súd návrh vecne vyhodnotí tak, ako keby predmetné tvrdenie neobsahoval. Procesný úkon povinného (návrh na zastavenie exekúcie) je teda v predmetnej časti neúčinný. Dôsledkom nie včasného predloženia právnej skutočnosti (dôvodu na zastavenie exekúcie) je zamietnutie návrhu na zastavenie exekúcie.

16. Súd v danom prípade má za jednoznačne preukázané, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie bol podaný oneskorene. Povinná teda nedodrжала zákonom stanovenú lehotu na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a neuplatnila svoje námietky včas. Keďže ide o zákonom stanovenú lehotu, jej zmeškanie nie je možné povinnej odpustiť.

17. Súd sa ďalej zaoberal aj prípadom, kedy by mohol byť návrh na zastavenie exekúcie podaný oneskorene. Ide o prípady, kedy povinný môže namietať len tie skutočnosti, ktoré vznikli po uplynutí 15-dňovej lehoty (§ 61k ods. 3 Exekučného poriadku). Povinná však nepreukázala žiadnym spôsobom skutočnosti, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená. K námietkam uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie súd uvádza, že tieto nie sú dôvodmi pre postup súdu podľa vyššie uvedeného ustanovenia. Námietku, že povinná nemala s oprávneným ani právnym predchodcom oprávneného žiadny zmluvný vzťah súd považuje za nedôvodnú, nakoľko táto skutočnosť sa nezakladá na pravde, čo vyplýva zo samotného spisového materiálu. Súd má taktiež z obsahu súdneho spisu preukázané, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto exekučného konania vznikla z titulu neuhradeného úveru – medziúver č. 2374898 5 04 a stavebný úver 2374898 8 03, z ktorých jasne vyplýva, že povinná vystupovala v postavení spoludlžníka a že povinná tieto zmluvy podpísala. Súd ďalej k námietkam povinnej uvádza, že vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie Ministerstva spravodlivosti SR podľa ustanovení zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. K námietke povinnej, že rozhodcovský rozsudok nebol vydaný na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, súd uvádza, že rozhodcovská zmluva je uzatvorená na samostatnom dokumente v zmysle § 3 ZSRK, čím je tak obsahovo ako aj formálne oddelená od Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Povinná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama, dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie verejných služieb. Povinná mala zároveň možnosť ju aj odmietnuť, nepodpísať a neodovzdať ju podpísanú veriteľovi, ak by s jej obsahom nesúhlasila. Listina s názvom Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy. To znamená, že spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Na základe uvedeného má súd preukázané, že povinná prejavila vôľu uzavrieť Rozhodcovskú zmluvu. K námietke povinnej, že sa jedná o prekážku rozhodnutej veci súd uvádza, že túto taktiež považuje za nedôvodnú, nakoľko podkladom pre toto exekučné konanie je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre Arbitráž sp. zn. SRSAspA 02861/20 zo dňa 10.03.2021, ktorý sa stal právoplatným 03.08.2021 a vykonateľným dňa 07.08.2021 a teda exekučným titulom v zmysle §45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Povinnou predložený Rozsudok Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 10C/291/2015 zo dňa 18.04.2016 sa vzťahuje na inú pohľadávku vzniknutú z inej zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. a dlžníkmi (mediúver č. 2374901 3 04 a stavebný úver č. 2374901 6 03). Na základe povinnou namietaných skutočností súd nevzhladol žiadny dôvod, pre ktorý by bol možný postup v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, a teda zastavenie exekúcie, pričom povinná takýto dôvod na zastavenie exekúcie vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedla a taktiež ani nepreukázala. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že v poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Zároveň platí, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Po oboznámení sa s obsahom druhého návrhu povinnej na zastavenie exekúcie súd konštatuje, že povinná svoj návrh neodôvodňuje skutočnosťami, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Súd tak dospel k záveru, že v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 61k ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku nie je argumentácia povinnej pri v poradí ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie prípustná. Súd podľa príslušných ustanovení Exekučného poriadku riadne preskúmal návrh na vykonanie exekúcie, ako aj exekučný titul nielen pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie, ale aj opätovne v rámci rozhodovania o prvom návrhu povinného na zastavenie exekúcie, kedy opätovne dospel k záveru, že návrh na vykonanie exekúcie bol oprávneným podaný dôvodne a exekúcia je vedená v súlade so zákonom.

18. Súd v tomto bode ešte dáva do pozornosti, že v exekučnom konaní platí koncentračná zásada vyjadrená v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a exekučné konanie sa primerane riadi zásadou rovnosti účastníkov konania. Jej podstatou je včasné uplatnenie námietok zo strany povinného o okolnostiach,

ktoré môžu mať vplyv na zastavenie exekúcie súdom, v dôsledku čoho platí, že ich neskorším uplatnením povinný stráca možnosť sa domáhať zastavenia exekúcie, ibaže uvedené skutočnosti nemohol uplatniť bez vlastnej viny. V posudzovanej veci však povinná disponovala dostatočným priestorom na to, aby relevantným spôsobom preukázala splnenie tejto povinnosti.

19. Ďalej súd dáva do pozornosti, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia má podať jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (III. ÚS 78/07, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05).

20. Keďže návrh povinnej na zastavenie exekúcie bol podaný až po zákonnej 15 dňovej lehote, t. j. oneskorene, pričom povinná taktiež neuviedla také dôkazy a skutočnosti, ktoré by boli dôvodom na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého sa po zákonnej lehote môžu namietat tie skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty, súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.